

Strona główna>Postępowanie sądowe>Sprawy karne>Właściwy sąd krajowy (konflikty jurysdykcji)

Właściwy sąd krajowy (konflikty jurysdykcji)

Termin „jurysdykcja” odnosi się do uprawnień i władztwa w zakresie sprawowania wymiaru sprawiedliwości na określonym terytorium. Obejmuje on kompetencję sądów do rozpoznawania spraw dotyczących osób, mienia lub zdarzeń oraz uprawnienia do interwencji, np. do zatrzymania osób lub zajęcia mienia.

Na skutek prawa do swobodnego przemieszczania się w obrębie Unii Europejskiej (UE), tendencji państw członkowskich do rozszerzania własnej jurysdykcji oraz postępu technologicznego w ostatnich dekadach coraz częściej dochodzi do sytuacji, w których szereg państw członkowskich ma jurysdykcję do przeprowadzenia czynności dochodzeniowych oraz prowadzenia postępowania karnego w odniesieniu do tych samych czynów.

Gdyby państwa członkowskie nie były obowiązane do wzajemnego powiadamiania się o sprawach mogących wywołać konflikt jurysdykcji ani nie konsultowały się ze sobą, by takiego konfliktu uniknąć, mogłaby zaistnieć sytuacja, w której postępowanie toczyłoby się w państwie członkowskim, gdzie nie jest to najbardziej dogodne (np. kiedy odpowiednie dowody i świadkowie znajdują się lub przebywają w innym państwie członkowskim) lub postępowania byłyby prowadzone równolegle w różnych państwach członkowskich.

Aby zminimalizować takie ryzyko, pod koniec 2009 r. przyjęto [decyzję ramową w sprawie zapobiegania konfliktom jurysdykcji](#). Celem tego dokumentu jest propagowanie ściślejszej współpracy między państwami członkowskimi prowadzący postępowanie karne. Współpraca ta ma na celu:

zapobieganie sytuacjom, w których w różnych państwach członkowskich toczą się wobec tej samej osoby równoległe postępowania karne w sprawie tych samych czynów, oraz

wypracowywanie skutecznego rozwiązania, które pozwoli uniknąć negatywnych skutków równoległych postępowań karnych.

W tym celu w decyzji ramowej ustanowiono procedurę obowiązkowych konsultacji w sprawach, w których toczą się równoległe postępowania w różnych państwach członkowskich. Jeżeli w ramach procedury konsultacji nie uda się wypracować porozumienia, zainteresowane państwa członkowskie w stosownych przypadkach kierują sprawę do [Eurojustu](#).

Oprócz wspomnianej decyzji ramowej, która ma zastosowanie do postępowań karnych w ogólności, istnieje szereg unijnych instrumentów zawierających szczegółowe unormowania w zakresie zapobiegania konfliktom jurysdykcji i ich rozstrzygnięcia, m.in.:

[decyzja ramowa w sprawie europejskiego nakazu aresztowania \(art. 16 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW\)](#)

[decyzja ramowa w sprawie zwalczania terroryzmu \(art. 9 decyzji ramowej 2002/475/WSiSW\)](#)

[decyzja ramowa dotycząca ataków na systemy informatyczne \(art. 10 decyzji ramowej 2005/222/WSiSW\)](#)

[decyzja ramowa w sprawie zwalczania przestępczości zorganizowanej \(art. 7 decyzji ramowej 2008/841/WSiSW\)](#)

[rozporządzenie Rady wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej \(„EPPO”\) \(art. 26 rozporządzenia Rady \(UE\) 2017/1939\)](#)

Ostatnia aktualizacja: 27/03/2020

Stroną zarządza Komisja Europejska. Informacje na tej stronie nie muszą odzwierciedlać oficjalnego stanowiska Komisji Europejskiej, nie ponosi ona również odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane czy odniesienia na niej zawarte. Więcej informacji na temat praw autorskich odnoszących się do stron UE znajduje się na stronie „Informacje prawne”.